

Downloaded via the EU tax law app / web

62015CJ0020

TIESAS SPRIEDUMS (virspal?ta)

2016. gada 21. decembr? (*1)

“Apel?cija — Valsts atbalsts — LESD 107. panta 1. punkts — Nodok?u rež?ms — Uz??mumu ien?kuma nodoklis — Atskait?jums — Nemateri?ls v?rt?bas norakst?šana uz??mumiem rezidenti?m nodok?u vajadz?b?m Sp?nij?, kas rodas no kapit?la da?u ieg?des vismaz 5 % apm?r? uz??mumos, kuri ir rezidenti nodok?u vajadz?b?m ?rpus š?s dal?bvalsts — “Valsts atbalsta” j?dziens — Selektivit?tes krit?rijs”

Apvienot?s lietas C?20/15 P un C?21/15 P

par div?m apel?cijas s?dz?b?m atbilstoši Eiropas Savien?bas Tiesas stat?tu 56. pantam, ko 2015. gada 19. janv?r? iesniedza

Eiropas Komisija, ko p?rst?v R. Lyal, B. Stromsky un C. Urraca Caviedes, k? ar? P. N?me?ková, p?rst?vji,

apel?cijas s?dz?bas iesniedz?ja,

p?r?j?s lietas dal?bnieces:

World Duty Free Group SA , iepriekš Autogrill España SA, ar juridisko adresi Madrid? (Sp?nija) (C?20/15 P),

Banco Santander SA , ar juridisko adresi Santander? [Santander] (Sp?nija) (C?21/15 P),

Santusa Holding SL , ar juridisko adresi Boadiljadelmont? [Boadilla del Monte] (Sp?nija) (C?21/15 P),

ko p?rst?v J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro un R. Calvo Salinero, abogados,

pras?t?jas pirmaj? instanc?,

ko atbalsta

V?cijas Federat?v? Republika, ko p?rst?v T. Henze un K. Petersen, p?rst?vji,

?rija, ko p?rst?v G. Hodge un E. Creedon, p?rst?ves, kam pal?dz B. Doherty, barrister, un A. Goodman, barrister,

Sp?nijas Karaliste, ko p?rst?v A. Sampol Pucurull, p?rst?vis,

personas, kas iest?juš?s apel?cijas tiesved?b?.

TIESA (virspal?ta)

š?d? sast?v?: priekšs?d?t?js K. L?nartss [K. Lenaerts], priekšs?d?t?ja vietnieks A. Ticano [A. Tizzano], pal?tu priekšs?d?t?ji R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], T. fon Danvics [T. von Danwitz], Ž. L. da Krušs Vilasa [J. L. da Cruz Vilaça], E. Juh?ss [E. Juhász] un A. Prehala [A. Prechal] (referente), tiesneši E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet], J. Malenovskis [J. Malenovský], E.

Jaraš?ns, [E. Jaraši?nas], F. Biltšens [F. Biltgen], K. Jirim?e [K. Jürimäe] un K. Likurģs [C. Lycourģos],

?ener?ladvok?ts M. Vatel? [M. Wathelet],

sekret?rs V. Tur? [V. Tourrès], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2016. gada 31. maija tiesas s?di,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus 2016. gada 28. j?lija tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Ar apel?cijas s?dz?bu liet? C?20/15 P Eiropas Komisija l?dz atcelt Eiropas Savien?bas Visp?r?j?s tiesas 2014. gada 7. novembra spriedumu Autogrill Espa?na/Komisija (T?219/10, turpm?k tekst? – “p?rs?dz?tais spriedums Autogrill Espa?na/Komisija”, EU:T:2014:939), ar kuru t? atc?la Komisijas 2009. gada 28. oktobra L?muma 2011/5/EK par nemateri?l?s v?rt?bas norakst?šanu nodok?u vajadz?b?m saist?b? ar kapit?la da?u ieg?di ?rvalst?s C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko ?stenojusi Sp?nija (OV 2011, L 7, 48. lpp.; turpm?k tekst? – “pirmais str?d?gais l?mums”), 1. panta 1. punktu un 4. pantu.

2

Ar apel?cijas s?dz?bu liet? C?21/15 P Komisija l?dz atcelt Visp?r?j?s tiesas 2014. gada 7. novembra spriedumu Banco Santander un Santusa/Komisija (T?399/11, turpm?k tekst? – “p?rs?dz?tais spriedums Banco Santander un Santusa/Komisija”, EU:T:2014:938), ar kuru t? atc?la Komisijas 2011. gada 12. janv?ra L?muma 2011/282/ES par finanšu nemateri?l?s v?rt?bas amortiz?ciju nodok?u vajadz?b?m saist?b? ar l?dzdal?bas ieg?di ?rvalst?s Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko ?stenojusi Sp?nijas Karaliste (OV 2011, L 135, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “otrais str?d?gais l?mums”), 1. panta 1. punktu un 4. pantu.

Tiesved?bu priekšv?sture

3

No p?rs?dz?tajiem spriedumiem izrietoš?s tiesved?bu priekšv?stures apkopojums ir š?ds.

4

2007. gada 10. oktobr? p?c vair?kiem rakstveida jaut?jumiem, ko Eiropas Parlamenta locek?i bija uzdevuši Komisijai 2005. un 2006. gad?, k? ar? p?c priv?ta uz??m?ja s?dz?bas, kura tai tika nos?t?ta 2007. gad?, Komisija nol?ma uzs?kt form?lo izmekl?šanas proced?ru par tiesisko regul?jumu, kas Sp?nijas Likuma par sabiedr?bu ien?kuma nodokli 12. panta 5. punkt? ieviests ar 2001. gada 27. decembra Ley 24/2001 de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social (Likums 24/2001 par fisk?liem, administrat?viem un soci?liem pas?kumiem, 2001. gada 31. decembra BOE Nr. 313, 50493. lpp.) un p?r?emts ar 2004. gada 5. marta Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (Kara?a dekr?tlikums 4/2004 par p?rskat?t? Likuma par uz??mumu ien?kuma nodokli teksta apstiprin?šanu, 2004. gada 11. marta BOE Nr. 61, 10951. lpp.) (turpm?k tekst? – “str?d?gais pas?kums”).

5

Ar str?d?go pas?kumu ir paredz?ts, ka tad, ja Sp?nija ar nodok?iem apliekams uz??mums ieg?st kapit?lda?as “?rvalst?s re?istr?t? sabiedr?b?”, š? kapit?lda?u ieg?šana ir vismaz 5 % apjom? un attiec?g?s kapit?lda?as netiek atsavin?tas vismaz vienu gadu, tad nemateri?lo v?rt?bu, kas no t?s rodas, kurai j?b?t iegr?matotai k? atseviš?am nemateri?lam akt?vam, var atskait?t no maks?jam? uz??mumu ien?kuma nodok?a norakst?šanas veid?. Str?d?gaj? pas?kum? ir preciz?ts, ka, lai sabiedr?bu var?tu kvalific?t k? “?rvalst?s re?istr?tu sabiedr?bu”, tai ir j?b?t apliekamai ar identisku nodokli, kas ir piem?rojams Sp?nij?, un t?s ien?kumiem j?n?k galvenok?rt no ?rzem?s veikt?m darb?b?m.

6

P?rs?dz?t? sprieduma Autogrill Espa?na/Komisija 10.–13. punkt?, kas ir identiski ar p?rs?dz?t? sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 15.–18. punktu, Visp?r?j? tiesa sniedza š?dus preciz?jumus:

“10

No [pirm? str?d?g?] l?muma izriet, ka saska?? ar Sp?nijas tiesisko regul?jumu uz??mumu apvienošan?s noz?m? oper?ciju, ar kuru viens vai vair?ki uz??mumi, beidzot past?v?t, bet ne likvid?joties, nodod visus savus akt?vus un saist?bas citam past?vošam uz??mumam vai uz??mumam, ko tie izveido apmai?? pret to, ka šo uz??mumu akciju tur?t?jiem tiek izsniegti min?t? otra uz??muma kapit?la v?rtspap?ri ([pirm? str?d?g?] l?muma 23. apsv?rums[, identisks ar otr? str?d?g? l?muma 32. apsv?rumu]).

11

Akciju ieg?de [pirmaj? str?d?gaj? l?mum? ir defin?ta k?] oper?cij[a], ar kuru viens uz??mums ieg?d?jas akcijas cita uz??muma kapit?l?, neieg?stot taj? balssties?bu vair?kumu vai kontroli ([pirm? str?d?g?] l?muma 23. apsv?rums[, identisks ar otr? str?d?g? l?muma 32. apsv?rumu]).

12

Turkl?t [pirmaj? str?d?gaj?] l?mum? ir nor?d?ts, ka saska?? ar str?d?go pas?kumu finanšu nemateri?lo v?rt?bu nosaka, at?emot no kapit?la da?u ieg?des samaks?t?s cenas, m?r?a uz??m?jsabiedr?bas materi?lo un nemateri?lo akt?vu tirgus v?rt?bu. Turkl?t ir preciz?ts, ka ar finanšu nemateri?l?s v?rt?bas j?dzienu, k? tas ir paredz?ts str?d?gaj? pas?kum?, kapit?la da?u ieg?des jom? ievieš j?dzienu, kuru parasti izmanto akt?vu nodošan? vai uz??m?jsabiedr?bu apvienošan?s dar?jumos ([pirm? str?d?g?] l?muma 20. apsv?rums[, identisks ar otr? str?d?g?

l?muma 29. apsv?rumu]).

13

Visbeidzot j?nor?da, ka saska?? ar Sp?nijas nodok?u ties?b?m, ja uz??mums, kas ir nodok?u maks?t?js Sp?nij?, veic kapit?la da?u ieg?di, tam gr?matved?b? nav at?auts atsevi??i uzskait?t nodok?u maks?šanas vajadz?b?m nemateri?lo v?rt?bu, kura rodas no ??das akciju da?as ieg?des. Turpret? ar? atbilsto??i Sp?nijas nodok?u ties?b?m nemateri?lo v?rt?bu var norakst?t [tikai] uz??m?jsabiedr?bu apvieno??an?s dar?jumos ([pirm? str?d?g?] l?muma 19. apsv?rums[, identisks ar otr? str?d?g? l?muma 28. apsv?rumu]).”

7

Ar pirmo str?d?go l?mumu Komisija nosl?dza proced?ru saist?b? ar kapit?la da?u ieg?d?m, kas ir veiktas Eiropas Savien?b?.

8

?? l?muma 1. panta 1. punkt? Komisija atzina, ka ar str?d?go pas?kumu ieviestais re??ms (turpm?k tekst? – “str?d?gais re??ms”) ir nesader?gs ar kop?jo tirgu, tas izpaužas k? nodok?u priekšroc?ba, kas ir pieš?irta uz??mumiem, kuri ir apliekami ar nodok?iem Sp?nij?, lai tiem ?autu norakst?t nemateri?l?s v?rt?bas, kas rodas, ieg?d?joties kapit?la da?as ?rvalstu sabiedr?b?s, ja šis re??ms tiek piem?rots kapit?la da?u ieg?dei Savien?b? re?istr?tos uz??mumos. Min?t? l?muma 4. pant? t? ietv?ra r?kojumu Sp?nijas Karalistei atg?t saist?b? ar šo re??mu pieš?irto atbalstu.

9

Komisija tom?r neaptur?ja proced?ru saist?b? ar ?rpus Savien?bas veikt?m ieg?d?m, jo Sp?nijas valsts iest?des bija ap??muš?s sniegt jaunu inform?ciju par š??rš?iem, veicot p?rrobežu apvieno??anu ?rpus Savien?bas.

10

Ar otro apstr?d?to l?mumu Komisija atzina, ka ar kop?jo tirgu ir nesader?gs str?d?gais re??ms, kas izpaužas k? nodok?u priekšroc?ba, kas ir pieš?irta uz??mumiem, kuri ir apliekami ar nodok?iem Sp?nij?, lai tiem ?autu norakst?t nemateri?l?s v?rt?bas, kas rodas, ieg?d?joties kapit?la da?as ?rvalstu sabiedr?b?s, ja šis re??ms tiek piem?rots kapit?la da?u ieg?dei ?rpus Savien?bas re?istr?tos uz??mumos (?? l?muma 1. panta 1. punkts), un uzdeva Sp?nijas Karalistei atg?t saist?b? ar šo re??mu pieš?irto atbalstu (min?t? l?muma 4. pants).

Tiesved?bas Visp?r?j? ties? un p?rs?dz?tie spriedumi

11

Ar pras?bas pieteikumu, kas Visp?r?j?s tiesas kancelej? iesniegts 2010. gada 14. maij?, Autogrill Espa??a SA, kas p?c tam k?uva par World Duty Free Group SA (turpm?k tekst? – “WDFG”), c?la pras?bu par pirm? apstr?d?t? l?muma 1. panta 1. punkta un 4. panta atcelšanu.

12

??s pras?bas atbalstam, cikl?l t? ir celta par ?? l?muma 1. panta 1. punktu, WDFG izvirz?ja ?etrus pras?bas pamatus, no kuriem pirmais ir par k??du ties?bu piem?ro??an?, ko ir pie??vusi Komisija, piem?rojot selektivit?tes nosac?jumu, otrais pamats ir par pas?kuma selektivit?tes neesam?bu, jo

ar to ieviest? diferenci?cija izrietot no sist?mas, kur? šis pas?kums iek?aujas, rakstura vai uzb?ves, trešais pamats ir par to, ka ar šo pas?kumu netiek rad?tas nek?das priekšroc?bas uz??mumiem, kuriem ir piem?rojams str?d?gais rež?ms, un ceturtais pamats attiecas uz selektivit?tes nosac?jumu, k? ar? priekšroc?bu past?v?šanas nosac?jumu, k? ar? pamatojuma nenor?d?šanu apstr?d?taj? l?mum?.

13

Ar pras?bas pieteikumu, kas Visp?r?j?s tiesas kancelej? iesniegts 2011. gada 29. j?lij?, Banco Santander SA un Santusa Holding SL (turpm?k tekst? – “Santusa”) c?la pras?bu par otr? apstr?d?t? l?muma 1. panta 1. punkta un 4. panta atcelšanu.

14

Savu pras?bu atbalstam, cikt?l t?s ir v?rstas pret š? l?muma 1. pantu, Banco Santander un Santusa izvirz?ja piecus pras?bas pamatus, no kuriem pirmais ir par k??du ties?bu piem?rošan?, ko ir pie??vusi Komisija, piem?rojot selektivit?tes nosac?jumu, otrais pamats ir par k??du atskaites sist?mas identifik?cij?, trešais pamats ir par str?d?g? pas?kuma selektivit?tes neesam?bu, jo ar to ieviest? diferenci?cija izrietot no sist?mas, kur? šis pas?kums iek?aujas, rakstura vai uzb?ves, ceturtais pamats ir par to, ka ar šo pas?kumu netiek rad?tas nek?das priekšroc?bas uz??mumiem, kuriem ir piem?rojams str?d?gais rež?ms, un piektais pamats attiecas uz selektivit?tes nosac?jumu, k? ar? priekšroc?bu past?v?šanas nosac?jumu, k? ar? pamatojuma nenor?d?šanu apstr?d?taj? l?mum?.

15

P?rs?dz?tajos spriedumos Visp?r?j? tiesa ar b?t?b? identisku pamatojumu pie??ma abu pras?bu pirmos pamatus, kas balst?ti uz k??dainu LESD 107. panta 1. punkta piem?rošanu attiec?b? uz selektivit?tes nosac?jumu, un l?dz ar to atc?la str?d?go l?mumu 1. panta 1. punktu un 4. pantu, neizv?rt?jot p?r?jos pras?bu pamatus.

Lietas dal?bnieku pras?jumi un tiesved?ba Ties?

16

Komisija l?dz Tiesu:

—

atcelt p?rs?dz?tos spriedumus;

—

nodot attiec?g?s lietas atpaka? Visp?r?jai tiesai un

—

atlikt l?muma par ties?šan?s izdevumiem pie?emšanu.

17

WDFG liet? C?20/15 P, k? ar? Banco Santander un Santusa liet? C?21/15 P l?dz Tiesu noraid?t apel?cijas s?dz?bas, apstiprin?t p?rs?dz?tos spriedumus un piespriest Komisijai atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus.

18

Ar Tiesas priekšdējuma 2015. gada 19. maija lēmumiem Spānijas Karalistei, ģīrijai un Vācijas Federatīvajai Republikai tika ņauts iestāšanās lietā C-20/15 P WDFG, kā arī lietā C-21/15 P Banco Santander un Santusa prasījumu atbalstam.

19

Turpretī ar Tiesas priekšdējuma 2015. gada 6. oktobra rīkojumiem tika noraidīti Telefónica SA un Iberdrola SA pieteikumi par iestāšanās lietā C-20/15 P WDFG, kā arī lietā C-21/15 P Banco Santander un Santusa prasījumu atbalstam.

Par apelācijas sūdzībām

20

Apelācijas sūdzību atbalstam Komisija izvirza vienu vienīgu pamatu, kuram ir divas daļas, par kādu tiesību piemērošanu, ko Vispārējā tiesa ir pieņēmusi, interpretējot LESD 107. panta 1. punktu izvirzīto selektivitātes nosacījumu.

Par vienīgu pamata pirmo daļu

Lietas dalībnieku argumenti

21

Vienīgu pamata pirmajā daļā Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā, uzliekot Komisijai pienākumu pasākuma selektīvā rakstura pierādīšanai noteikt to uzņēmumu grupu, kuriem ir kopīgas raksturiezīmes, ir pieņēmusi kādu tiesību piemērošanu.

22

Komisija apgalvo, ka strīdīgajos lēmumos tā ir strikti ievērojusi selektivitātes nodokļu jomā analīzes metodi, kura ir noteikta Tiesas pastāvīgajā judikatūrā. Tādējādi tā pierādīja, ka strīdīgais pasākums bija atkarīgs no atsaucēs sistēmas, ciktāl tajā Spānijā ar nodokli apliekamiem uzņēmumiem, kuri iegūst kapitāla daļas īrvalsts reģistrātos uzņēmumos vismaz 5 % apmērā, ir paredzēts atšķirīgs nodokļu tiesiskais regulējums nekā Spānijā ar nodokli apliekamiem uzņēmumiem, kuri iegūst identisku kapitāla daļu daudzumu Spānijā reģistrātos uzņēmumos, kaut gan abas šīs uzņēmumu kategorijas atrodas faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā atbilstoši Spānijas uzņēmumu iekārtas nodokļa vispārējā regulējuma mērķim.

23

Tā uzskata, ka Vispārējā tiesa, uzliekot tai papildu pienākumu pierādīt, ka ar apstrīdēto pasākumu tiek dota priekšrocība konkrētiem uzņēmumiem, kas var tikt identificēti pēc to pašm raksturiezīmēm, kādas citiem uzņēmumiem nepiemīt, proti, pēc kopīgām un ex ante identificējamām raksturiezīmēm, ir pieņēmusi kādu tiesību piemērošanu, jo, šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa ir balstījusies uz šaurāku selektivitātes jēdziena koncepciju nekā Tiesas definētā.

24

Komisija it pašai apgalvo, ka pretī tam, ko ir lēmusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma Autogrill España/Komisija 57. un 58. punktā, kā arī pārsūdzētā sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 61. un 62. punktā, pasākumus var uzskatīt par selektīviem, pat ja tie ir

piemērojami neatkarīgi no saņēmēja darbības veida un ar tiem paredz nodokļu priekšrocības noteiktu veidu ieguldījumu darījumiem, nenosakot minimālo ieguldījuma apmēru.

25

Šajā kontekstā Vispremjā tiesa no 2001. gada 8. novembra sprieduma *Adria-Wien Pipeline un Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (C-143/99, EU:C:2001:598) esot kādā secinājumi, ka valsts pasākums, kuru piemēro neatkarīgi no uzņēmumu darbības veida, a priori nav selektīvs. Šis sprieduma 36. punkta ietvertais apgalvojums, atbilstoši kuram “tādi valsts pasākumi kuru pamatā nav uzskatāmi par valsts atbalstu [...], ja tie ir piemērojami visiem uzņēmumiem, kuri atrodas valsts teritorijā, neatkarīgi no to darbības veida”, esot saprotams tādi, ka selektīvitātes neesamība izriet no fakta, ka valsts pasākums ir piemērojams vienādi visiem uzņēmumiem attiecīgajā dalībvalstī.

26

Tāpat arī Komisija pārmēt Vispremjā tiesai, ka tā ir pieņēmusi kādu tiesību piemērošanu, pāršāzot sprieduma *Autogrill España/Komisija* 59.–62. punktu un pāršāzot sprieduma *Banco Santander un Santusa/Komisija* 63.–66. punktu lemdama, ka tāds pasākums kā strādātais pasākums nav selektīvs, ja tas ir saistīts ar konkrētu saimniecisko līdzekļu iegādi, proti, kapitāla iegādi ārvalstīs reģistrētos uzņēmumos, un a priori no tā priekšrocību saņemšanas nav izslēgta neviena uzņēmumu kategorija.

27

Vispremjā tiesa šajā ziņā esot kādā pamatojusies uz 2000. gada 19. septembra spriedumu *Vocija/Komisija* (C-156/98, EU:C:2000:467). No šī sprieduma 22. un 23. punkta izrietot, ka lietā, kurā tas tika pasludināts, Komisija kvalificēja attiecīgo pasākumu kā selektīvu tikai attiecībā uz konkrētiem eogrāfiski precīzi noteiktiem uzņēmumiem, kuros privātie ieguldītāji bija no jauna ieguldījuši peļņu, kas gūta no saimniecisko līdzekļu pārdošanas, nevis attiecībā uz pašiem minētajiem ieguldītājiem, attiecībā uz kuriem tā uzskatīja, ka šis pasākums nebija atbalsts.

28

Turklāt Komisija cēl iebildumu, ka Vispremjā tiesa pāršāzot sprieduma *Autogrill España/Komisija* 66.–68. punktu, kā arī pāršāzot sprieduma *Banco Santander un Santusa/Komisija* 70.–72. punktu ir nospriedusi, ka ar Tiesas judikatūru esot pretrunā uzskatīt, ka selektīvs ir tāds valsts nodokļu pasākums, kura izmantošanai ir jāizpilda zināmi nosacījumi, kaut arī saņēmējiem uzņēmumiem nebūtu nekādas viēiem piemērošanas kopīgās raksturīezmes, kas būtu tos nošīrt no citiem uzņēmumiem, izņemot to, ka tie varētu izpildīt nosacījumus, kuru izpilde ir izvirzīta pasākuma izmantošanai.

29

Komisija apgalvo, ka šajā ziņā Vispremjā tiesa pamatojas uz kādā dainu attiecīgās judikatūras analīzi.

30

Attiecībā uz 2011. gada 15. novembra spriedumu *Komisija un Spānija/Government of Gibraltar un Apvienotā Karaliste* (C-106/09 P un C-107/09 P, EU:C:2011:732) Komisija apgalvo, ka no šī sprieduma 90. un 91. punkta izriet, ka tas attiecīs uz šādu situāciju, kurā Tiesa uzskatīja par selektīvu pašu atsaucē nodokļu režīmu, nevis jebkādu atkāpi no tā, ciktāl ar šo pārdējo minēto tika dotas priekšrocības “zonas” uzņēmumiem. Minētajā spriedumā ietvertā atsauce uz vienas

uz??mumu kategorijas "rakstur?gaj?m ?paš?b?m" ir j?saprot k? nor?de uz raksturiez?m?m, kuru d?? šiem uz??mumiem tiek dota nodok?u priekšroc?ba atsaucēs sist?mas kontekst?, kas p?c sava rakstura ir selekt?va, un neesot piem?rojama ?rpus š?s ?paš?s situ?cijas.

31

Attiec?b? uz 2012. gada 29. marta sprieduma 3M Italia (C?417/10, EU:C:2012:184) 42. punktu Visp?r?j? tiesa neesot ??musi v?r? š? punkta otro teikumu, kur? ir ietverts Tiesa past?v?gaj? judikat?r? nostiprin?tais princips, atbilstoši kuram pas?kums ir selekt?vs, ja tas var dot priekšroc?bu "konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai" sal?dzin?jum? ar citiem uz??mumiem, kas, ?emot v?r? ar šo rež?mu sasniedzamo m?r?i, atrodas faktiski un juridiski sal?dzin?m? situ?cij?.

32

WDFG, k? ar? Banco Santander un Santusa ievad? nor?da, ka apstr?d?tajos l?mumos Komisija nav apgalvojusi, ka str?d?gais pas?kums bija selekt?vs de facto, t?d?? saist?b? ar š?m apel?cijas s?dz?b?m ir tikai j?p?rbauda pret p?rs?dz?tajiem spriedumiem v?rst? kritika, cikt?l Visp?r?j? tiesa tajos ir spriedusi, ka Komisijas nor?d?tie pamatojumi šajos l?mumos ne??va secin?t, ka šis pas?kums bija selekt?vs de jure.

33

T?s apgalvo, ka no 2001. gada 8. novembra sprieduma Adria-Wien Pipeline un Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C?143/99, EU:C:2001:598) izriet, ka pas?kumu, kura priekšroc?bas var sa?emt visi uz??mumi, nevar uzskat?t par selekt?vu. Turpret? no š? sprieduma nevarot secin?t, k? to apgalvo Komisija, ka valsts pas?kums nav selekt?vs tikai tad, ja tas ir piem?rojams visiem dal?bvalsts uz??mumiem bez iz??muma, jo š?das t?zes piem?rošanas rezult?t? gandr?z visas nodok?u normas b?tu uzskat?mas par selekt?v?m.

34

WDFG, k? ar? Banco Santander un Santusa atsp?ko ar? Komisijas t?zi, saska?? ar kuru valsts nodok?u pas?kumi jau vair?kk?rt ir tikuši kvalific?ti k? selekt?vi, pat ja tajos nav bijusi noteikta nek?da minim?l? ieguld?juma summa, un tie ir bijuši piem?rojami neatkar?gi no sa??m?ja darb?bas veida. Katr? zi?? str?d?gais pas?kums, cikt?l ar to pieš?ir nodok?u priekšroc?bas jebkuram uz??mumam, kurš v?las to sa?emt, neatkar?gi no kategorijas, kur? tas ietilpst, tikai t?d?? vien nevar prima facie un de jure tikt uzskat?ts par selekt?vu.

35

Visp?r?j? tiesa esot pamatoti balst?jusies uz 2000. gada 19. septembra spriedumu V?cija/Komisija (C?156/98, EU:C:2000:467), jo attiec?gaj? l?mum? šaj? liet? Komisija bija tieši atzinusi selektivit?tes neesam?bu valsts pas?kum? saist?b? ar attiec?gajiem ieguld?t?jiem, ko esot apstiprin?jusi Tiesa.

36

Sav? l?mumpie?emšanas praks? Komisija turkl?t jau vair?kk?rt esot izsl?gusi nodok?u pas?kumu selektivit?ti, piem?rojot šo pašu krit?riju, proti, selektivit?tes neesam?bu visp?r?ga rakstura pas?kumos, kuri vien?di ir piem?rojami visiem uz??mumiem un kuru priekšroc?bas var sa?emt jebkurš nodok?u maks?t?js.

37

Turklīt, piemērojot šo kritēriju, nevarētu tikt konstatēts, ka pasākumi, kas ir saistīti ar dažu Komisijas nosauktu aktu virkšanu, nav selektīvi. Šos pasākumus varētu atzīt par selektīviem, ja tiktu pierādīts, ka ar tiem de facto tiek dotas priekšrocības konkrētiem uzņēmumiem, izslēdzot citus. Katrā ziņā to selektivitāte izrietētu nevis no iegūto aktu veida, bet gan no fakta, ka var uzskatīt, ka attiecīgā pircēja veido nepašu kategoriju.

38

Attiecībā uz 2004. gada 15. jūlija spriedumu Spēnija/Komisija (C-501/00, EU:C:2004:438) WDFG, kē ar Banco Santander un Santusa uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti atzinusi, ka attiecīgais pasākums lietā, kurā tika pasludināts šis spriedums, atšķiras no tā, kas ir šajā lietā, jo tā mērķis bija sniegt priekšrocības atsevišķai un identificējamai uzņēmumu kategorijai, proti, tiem, kas veic eksporta darbības.

39

Turklīt no 2011. gada 15. novembra sprieduma Komisija un Spēnija/Government of Gibraltar un Apvienotā Karaliste (C-106/09 P un C-107/09 P, EU:C:2011:732), it īpaši no tā 104. punkta, skaidri izrietot, ka pasākums var tikt kvalificēts kā selektīvs tikai tad, ja ar to tiek sniegta priekšrocība uzņēmumu kategorijai, kuriem ir kopīgas "īpašības", kas tiem ir "raksturīgas". Turklīt no šī sprieduma izrietot, ka atkāpes no vispārējā režīma identificēšana nav pašmērķis. Svarīga ir vienīgi pasākuma faktiskā iedarbība, proti, fakts, ka ar to sniedz vai nesniedz priekšrocības konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai.

40

WDFG, kē ar Banco Santander un Santusa apgalvo, ka 2012. gada 29. marta sprieduma 3M Italia (C-417/10, EU:C:2012:184) interpretācija, kēdu aizstāv Komisija, ar neesot piemērama. Pirmkārt, šajā spriedumā Tiesa neesot apstiprinājusi atsaucēs sistēmas definīciju un atkāpi no tās. Otrkārt, šis spriedums neapņemas uzskatīt, ka pasākums ir selektīvs tādēļ, ka uzņēmumi, kuri atbilst tā sniegto priekšrocību saņemšanas nosacījumiem, veidojot atsevišķu kategoriju.

41

Visbeidzot Vispārējā tiesa esot pamatoti lūmusi, ka pasākumu nevar kvalificēt par selektīvu LESD 107. panta izpratnē, ja tā izmantošana ir atkarīga no rīcības, kas ir prima facie atauta jebkuram uzņēmumam neatkarīgi no tā darbības nozares. Tas izrietot no konstatējuma par valsts pasākuma selektivitātes neesamību attiecībā pret ieguldītājiem, kēds ir izdarīts 2000. gada 19. septembra spriedumā Vācija/Komisija (C-156/98, EU:C:2000:467).

42

Spēnijas Karaliste apgalvo, ka 2001. gada 8. novembra spriedumā Adria-Wien Pipeline un Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C-143/99, EU:C:2001:598) ir apstiprināta Spēnijas iestāžu administratīvā procesa Komisijā laikā ieviešanas, saskaņā ar kuru ekonomisku priekšrocību var uzskatīt par atbalstu tikai tad, ja ar to var tikt sniegta priekšrocība "konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai" LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

43

Administratīvā procesa laikā Spēnijas iestādes esot pierādījušas strīdīgā pasākuma vispārīgo

pieejam?bu, jo tas ir ticis piem?rots uz??mumiem, kuri darbojas ?oti da??d?s darb?bas nozar?s, t?d?j?di apstiprinot p?rs?dz?tajos spriedumos izkl?st?to anal?zi un faktu, ka Komisija str?d?gajos l?mumos nebija pier?d?jusi pas?kuma selekt?vo raksturu.

44

?rija apgalvo, ka, pret?ji Komisijas teiktajam, Visp?r?j? tiesa no 2001. gada 8. novembra sprieduma Adria-Wien Pipeline un Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C?143/99, EU:C:2001:598) un no 2002. gada 6. marta sprieduma Diputaci?n Foral de ?lava u.c./Komisija (T?92/00 un T?103/00, EU:T:2002:61), k? ar? 2009. gada 9. septembra sprieduma Diputaci?n Foral de ?lava u.c./Komisija (no T?227/01 l?dz T?229/01, T?265/01, T?266/01 un T?270/01, EU:T:2009:315) neesot secin?jusi, ka selekt?vi ir tikai pas?kumi, kuru piem?rošana ir saist?ta ar uz??muma darb?bu veidu vai kuru piem?rošana ir pak?rtota minim?lai summai, bet gan t? l?ma, ka pas?kuma selektivit?te nebija konstat?jama attiec?b? uz pas?kumu, kuru neatkar?gi no darb?bas veida un ieguld?taj?m summ?m var?tu izmantot jebkurš Sp?nijas uz??mums, kurš iegulda l?dzek?us kapit?la da?u ieg?dei ?rvalstu uz??mum? vismaz 5 % apm?r?.

45

Visp?r?ja tiesa esot pamatoti balst?jusies uz 2011. gada 15. novembra spriedumu Komisija un Sp?nija/Government of Gibraltar un Apvienot? Karaliste (C?106/09 P un C?107/09 P, EU:C:2011:732), lai nospriestu, ka, lai nodok?u diferencij?ciju var?tu kvalific?t k? atbalstu, ir j?identific? ?paša t?du uz??mumu kategorija, ko var atš?irt p?c rakstur?g?m ?paš?b?m, kuri to var izmantot. LESD 107. panta 1. punkt? noteiktais selektivit?tes nosac?jums turkl?t esot vien?di j?defin? vis?s liet?s par apgalvotu valsts atbalstu nodok?u jom?. T?tad min?t? sprieduma 104. punkt? tieši nostiprin?tais princips nevar tikt ierobe??ots tikai attiec?b? uz t?du situ?ciju, kur? nodok?u re??mam, to ?emot kopum?, ir selekt?vs raksturs.

46

?rija uzskata, ka t?di pas?kumi k? str?d?gais pas?kums, ar kuru a priori no t? sa??m?ju loka nav izsl?gts neviens uz??mums, ne ar? neviena konkr?ta saimniec?bas nozare, nav uzskat?mi par selekt?viem. Komisija turkl?t esot jau vair?kk?rt balst?jusies uz šo pamatojumu, lai secin?tu konkr?tu valsts pas?kumu selektivit?tes neesam?bu.

47

V?cijas Federat?v? Republika apgalvo, ka atk?pe vai iz??mums no Komisijas identific?t?s atsauc?s sist?mas, ja to uzskat?tu par pier?d?tu, vien ne?auj secin?t, ka ar str?d?go pas?kumu tiek?ota priekšroc?ba "konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai" LESD 107. panta 1. punkta izpratn?.

48

Tieši pret?ji, no t? izrietot vien?gi tas, ka šis pas?kums l?dzin?s subs?dijai. T?d?j?di p?c p?rbaudes, vai pas?kumam ir atk?pes raksturs saska?? ar judikat?ru, it ?paši 2011. gada 15. novembra spriedumu Komisija un Sp?nija/Government of Gibraltar un Apvienot? Karaliste (C?106/09 P un C?107/09 P, EU:C:2011:732), k? ar? to jau pamatoti esot nol?musi ar? Visp?r?j? tiesa p?rs?dz?tajos spriedumos, papildu posm? b?tu j?p?rbauda, vai nodok?u maks?t?ju kategorij?, kam ar nodok?u pas?kumu tiek sniegta priekšroc?ba, ir apvienoti uz??mumi vai pre?u ražošana, kam ir pietiekami konkr?ts raksturs LESD 107. panta 1. punkta izpratn?.

Tādējādi no Tiesas judikatūras izrietot, ka nodokļu priekšrocību saņemšana uzņēmumu kategorija bija pietiekami precīza laikā, kad Komisijai izdevās pierādīt, ka attiecīgo priekšrocību saņēma vienīgi uzņēmumi, kuri ietilpa noteiktā saimnieciskās darbības nozarē un veica noteiktas darbības (spriedums, 2005. gada 15. decembris, Unicredito Italiano, C-184/04, EU:C:2005:774), un tikai uzņēmumi, kas ir dibināti atbilstoši noteiktai juridiskai formai (spriedums, 2006. gada 10. janvāris, Cassa di Risparmio di Firenze u.c., C-222/04, EU:C:2006:8), un tikai tie, kuri ir noteikta izmēra (spriedums, 2003. gada 13. februāris, Spānija/Komisija, C-409/00, EU:C:2003:92), vai arī tikai uzņēmumi, kuru juridiskā adrese atradās ārpus reģiona teritorijas (spriedums, 2009. gada 17. novembris, Presidente del Consiglio dei Ministri, C-169/08, EU:C:2009:709).

Vācijas Federatīvā Republika atgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka nodokļu atvieglojums, no kura gūst labumu nodokļu maksātāji, kuri atsavina noteiktus saimnieciskos līdzekļus un kuri var atskaitīt to rezultātu gūto peļņu gadījumā, ja tie iegādājas citus saimnieciskos līdzekļus, ar ko tiem tiek piešķirta priekšrocība, kura kļūst vispārīgs pasākums, kas piemērojams visiem saimnieciskās darbības subjektiem bez izņēmuma, nevar tikt kvalificēts par valsts atbalstu (spriedums, 2000. gada 19. novembris, Vācija/Komisija, C-156/98, EU:C:2000:467, 22. punkts).

Vīļi jo vairāk tādēļ nodokļu pasākums kļūst strādīgais pasākums, kura piemērošana ir vispārīga saistīta ar konkrētu no sabiedrības mērķa un uzņēmuma nodarbošanās veida neatkarīgu darījumu kategoriju, kuriem ir piemērojamas sabiedrību tiesības, – šajā gadījumā kapitāla daļu iegāde – nebūtu jāuzskata par selektīvu.

Visbeidzot dalībvalstis, kas iestājušās šajā lietā, apgalvo, ka, ja nosacījums par valsts pasākuma selektivitāti tika kvalificēcijai par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē esot jāsaprot plašā nozīmē, kā to piedāvā Komisija savās apelācijas sūdzībās, tika rezultātā tiktu sagrauts Savienības institucionālais līdzsvars. Ja selektivitātes nosacījumam tiktu piešķirta šāda piemērošanas joma, Komisija varētu kontrolēt gandrīz visus tiešos nodokļu pasākumus saskaņā ar tās kompetenci valsts atbalsta jomā, kaut gan tiešie nodokļi principā ir dalībvalstu leģislatīvā kompetencē.

Tiesas vārtējums

Iesūdzētājam saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru pasākuma kvalificēšanai par “valsts atbalstu” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē tiek prasīta visu šajā noteikumā paredzēto nosacījumu izpilde. Pirmkārt, tam ir jābūt saistītam ar valsts iejaukšanos vai tajā ir jāizmanto valsts līdzekļi. Otrkārt, šai intervencei jābūt tādai, kas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Treškārt, ar to ir jāsniedz selektīvas priekšrocības tās saņēmējam. Ceturtkārt, tam jābūt tādai, ar ko tiek izkropotota konkurence vai tiek radīti draudi to izkropotot (skat. it īpaši spriedumu 2015. gada 16. jūlijā, BVVG, C-39/14, EU:C:2015:470, 24. punkts).

Attiecībā uz priekšrocības selektivitātes kritēriju vārtējumu, kas ir “valsts atbalsta” jēdziena

pamat? LESD 107. panta 1. punkta izpratn?, no Tiesas tikpat past?v?g?s judikat?ras izriet, ka š? nosac?juma izv?rt?šanai ir vajadz?gs noteikt, vai saist?b? ar konkr?tu tiesisko k?rt?bu valsts pas?kums var sniegt priekšroku “konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?tu pre?u ražošanai” sal?dzin?jum? ar citiem, kas ir faktiski un juridiski l?dz?g? situ?cij?, iev?rojot ar min?to pas?kumu izv?r?to m?r?i, un kam piem?ro atš?ir?gu attieksmi, kuru b?t?b? var kvalific?t k? diskrimin?jošu (skat. it ?paši spriedumus, 2011. gada 28. j?lijs, Mediaset/Komisija, C?403/10 P, nav public?ts, EU:C:2011:533, 36. punkts; 2011. gada 15. novembris, Komisija un Sp?nija/Government of Gibraltar un Apvienot? Karaliste, C?106/09 P un C?107/09 P, EU:C:2011:732, 75. un 101. punkts, k? ar? 2015. gada 14. janv?ris, Eventech, C?518/13, EU:C:2015:9, 53.–55. punkts, k? ar? 2015. gada 4. j?nijs, Komisija/MOL, C?15/14 P, EU:C:2015:362, 59. punkts).

55

Turkl?t, ja attiec?gais pas?kums ir iecer?ts k? atbalsta rež?ms, nevis k? individu?ls atbalsts, Komisijai ir j?pier?da, ka šis pas?kums, lai gan ar to ir noteikta visp?r?ji piem?rojamu priekšroc?bu sniegšana, sniedz priekšroc?bas vien?gi konkr?tiem uz??mumiem vai konkr?t?m saimniecisk?s darb?bas nozar?m (šaj? zi?? skat. it ?paši spriedumu, 2016. gada 30. j?nijs, Be??ija/Komisija, C?270/15 P, EU:C:2016:489, 49. un 50. punkts).

56

It ?paši attiec?b? valsts pas?kumiem, ar kuriem pieš?ir nodok?u priekšroc?bas, ir j?atg?dina, ka š?da veida pas?kums, lai gan ar to netiek veikta valsts l?dzek?u p?rdal?šana, rada sa??m?jiem finansi?li izdev?g?ku st?vokli sal?dzin?jum? ar p?r?jiem nodok?u maks?t?jiem un tas var sniegt selekt?vu priekšroc?bu t? sa??m?jiem un t?tad tas ir kvalific?jams par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratn?. Turpret? par š?du atbalstu š?s ties?bu normas izpratn? nav uzskat?ms visp?r?ji piem?rojams pas?kums, kas vien?di ir piem?rojams visiem saimniecisk?s darb?bas subjektiem (šaj? zi?? skat. it ?paši spriedumu, 2013. gada 18. j?lijs, P, C?6/12, EU:C:2013:525, 18. punkts).

57

Š?d? kontekst?, lai valsts pas?kumu kvalific?tu par “selekt?vu”, Komisijai vispirms ir j?identific? visp?r?jais vai “norm?lais” nodok?u rež?ms, kas ir piem?rojams attiec?gaj? dal?bvalst?, un p?c tam tai ir j?pier?da, ka attiec?gais nodok?u pas?kums ir atk?pe no min?t? visp?r?j? rež?ma, cikl? ar to tiek ieviestas atš?ir?bas subjektu starp?, kuri, iev?rojot ar attiec?go visp?r?jo rež?mu izv?r?to m?r?i, atrodas faktiski un juridiski sal?dzin?m? situ?cij? (šaj? zi?? skat. it ?paši spriedumu, 2011. gada 8. septembris, Paint Graphos u.c., no C?78/08 l?dz C?80/08, EU:C:2011:550, 49. punkts).

58

“Valsts atbalsta” j?dziens tom?r neattiecas uz pas?kumiem, ar ko nosaka diferencij?ciju starp uz??mumiem, kuri, iev?rojot ar attiec?go tiesisko rež?mu izv?r?to m?r?i, atrodas faktiski un juridiski sal?dzin?m? situ?cij? un kuri t?tad a priori ir selekt?vi, tikl?dz attiec?g? dal?bvalsts sp?j pier?d?t, ka š?da diferencij?cija izriet no sist?mas, kur? tie ietilpst, rakstura vai uzb?ves (šaj? zi?? skat. it ?paši spriedumus, 2004. gada 29. apr?lis, N?derlande/Komisija, C?159/01, EU:C:2004:246, 42. un 43. punkts; 2011. gada 8. septembris, Paint Graphos u.c., no C?78/08 l?dz C?80/08, EU:C:2011:550, 64. un 65. punkts, k? ar? 2012. gada 29. marts, 3M Italia, C?417/10, EU:C:2012:184, 40. punkts).

59

Turklīt ir jāatgādina, ka fakts, ka tikai tie nodokļu maksātāji, kas atbilst attiecīgā pasākuma piemērošanas kritērijiem, var saņemt ar šo pasākumu sniegtās priekšrocības, pats par sevi šim pasākumam nepiešķir selektīvu raksturu (spriedums, 2012. gada 29. marts, 3M Italia, C-417/10, EU:C:2012:184, 42. punkts).

60

No visiem iepriekš izklāstajiem apsvērumiem izriet, ka atbilstošais parametrs attiecīgā pasākuma selektivitātes konstatēšanai sastāv no pārbaudes, vai ar to starp subjektiem, kuri, ievērojot ar attiecīgo vispārīgo režīmu izvirzīto mērķi, atrodas faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā, tiek noteikta diferenciācija, kura nav pamatota ar šo režīma raksturu vai uzbūvi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 4. jūnijs, Komisija/MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, 61. punkts).

61

Atbilstoši šiem apsvērumiem ir jāpārbauda, vai šajā lietā Vispārīgā tiesa ir pārņēmusi LESD 107. panta 1. punktu, kā to ir interpretējusi Tiesa, lemdama, ka strādīgajos lēmumos Komisija nav pietiekami juridiski pierādījusi, ka ar strādīgo pasākumu tika sniegta selektīvas priekšrocības “konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai”.

62

Šajā lietā ar strādīgo pasākumu ir paredzētas nodokļa priekšrocības, kas izpaužas kā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes samazinājums, norakstot nemateriālo vērtību uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā, kas rodas no kapitāla daļu iegādes vismaz 5 % apmērā uzņēmumos, kuri ir rezidenti nodokļu vajadzībām ārpus šīs dalībvalsts. Šis pasākums, tā kā to var piemērot visiem uzņēmumiem, kuri veic šādas darbības, ir jāuzskata par tīru, ar kuru, iespējams, izveido atbalsta režīmu. Tādēļ Komisijai bija jāpierāda, ka ar šo pasākumu, neraugoties uz faktu, ka ar to sniedz vispārīgo rojumu priekšrocību, tomēr piešķir ekskluzīvas priekšrocības tikai konkrētiem uzņēmumiem vai tikai konkrētu preču ražošanai.

63

Šajā ziņā Vispārīgā tiesa pārskatīja sprieduma Autogrill España/Komisija 50. punktu, kā arī pārskatīja sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 54. punktu paskaidrojot, ka strādīgā pasākuma selektīvā rakstura pierādēšanai Komisija strādīgajos lēmumos galvenokārt bija pamatojusies uz to, ka šis pasākums ir atkarīgs no atsauces sistēmas, ciktāl tajā Spānijā ar nodokli apliekamiem uzņēmumiem, kuri iegūst kapitāla daļas, ir jāveic reģistrācija uzņēmumos, ir paredzētas atšķirīgas nodokļu tiesiskais regulējums nekā Spānijā ar nodokli apliekamiem uzņēmumiem, kuri iegūst identisku kapitāla daļu daudzumu Spānijā reģistrācija uzņēmumos, kaut gan abas šīs uzņēmumu kategorijas atrodas faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā, ievērojot mērķi, kas izvirzīti minētajai atsauces sistēmai, proti, ar Spānijas uzņēmumu ienākuma nodokļa vispārīgajam regulējumam, konkrēti, šajā nodokļu regulējumā ietilpstošajiem noteikumiem par finanšu nemateriālo vērtību aplikšanu ar nodokļiem.

64

Vispārīgā tiesa pārskatīja sprieduma Autogrill España/Komisija 51. punktu, kā arī pārskatīja sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 55. punktu, lēmuma, ka Komisija tādējādi bija piemērojusi analīzes metodi, kas izriet no Tiesas un Vispārīgās tiesas judikatūras, kura atgādina attiecīgi pārskatīto sprieduma Autogrill España/Komisija 29.–33. punktu, kā arī pārskatīto sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 33.–37. punktu, kuri būtībā atbilst šo spriedumu

53.–60. punktu atgādina Tajai Tiesas judikatūrai.

65

Pārsūdzētā sprieduma Autogrill España/Komisija 44., 45., 52. un 53. punktā, kā arī pārsūdzētā sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 48., 49., 56. un 57. punktā Vispārīgā tiesa lēma, ka atkāpes vai izņēmuma no vispārīgās atsauces sistēmas pastāvšana, pat ja to uzskatītu par pierādītu, vien neapņemas, ka ar strīdīgo pasākumu tiek sniegta priekšrocība “konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo uz šo pasākumu a priori varēja pretendēt jebkurš uzņēmums un tādēļ tas nebija orientēts ne uz vienu konkrētu uzņēmumu vai preču ražošanas kategoriju, bet gan uz saimniecisku darbību kategoriju.

66

Tomēr ir jākonstatē, ka šis argumentācija ir balstīta uz kādā dainu LESD 107. panta 1. punktā paredzētā selektivitātes kritērija piemērošanu, kurš tika atgādāts šajā spriedumā.

67

Kā izriet no šī sprieduma 53.–60. punkta, attiecībā uz tādā valsts pasākumu, ar ko piešķir vispārpiemērojamu nodokļu priekšrocību, kāds ir strīdīgais pasākums, šis nosacījums ir izpildīts, tiklīdz Komisija spēj pierādīt, ka šis pasākums ir atkāpe no attiecīgajai dalībvalstī piemērojamā vispārīgā vai “normālā” nodokļu režīma, ciktāl ar to tika konkrēto seku dēļ tiek ieviesta diferencēta attieksme starp subjektiem, lai arī gan subjekti, kuri saņem nodokļu priekšrocību, gan subjekti, kuri no tās ir izslēgti, atrodas, ievērojot ar attiecīgo vispārīgo režīmu izvirzīto mērķi, faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā.

68

No pārsūdzētajiem spriedumiem izriet, ka Komisija strīdīgā pasākuma selektīvā rakstura pierādīšanai strīdīgajos lēmumos ir pamatojusies uz nevienlīdzīgo attieksmi uzņēmumu rezidentu starpā, kura izriet no šī pasākuma. Atbilstoši šim pasākumam attiecīgo nodokļu priekšrocību saskaņā ar zināmiem nosacījumiem varēja saņemt tikai uzņēmumu rezidenti, kuri iegādājās kapitālas vismaz 5 % apmērā īrvalsts reģistrētos uzņēmumos, turpretī uzņēmumu rezidenti, kas veica šādu kapitālu iegādi uzņēmumos, kuri ir apliekami ar nodokli Spānijā, nevarēja saņemt šo priekšrocību, lai gan, Komisijas ieskatā, tie atradās salīdzināmā situācijā, ievērojot Spānijas nodokļu vispārīgā režīma izvirzīto mērķi.

69

Vispārīgā tiesa uzskatīja, ka strīdīgā pasākumu tika iemesla dēļ, ka tas neattiecas uz noteikta veida uzņēmumu kategoriju vai preču ražošanu, ka tika piemērošana nebija atkarīga no uzņēmumu darbības veida vai ka tas bija pieejams a priori vai potenciāli visiem uzņēmumiem, kuri vācijā iegādājās kapitālas vismaz 5 % apmērā īrvalsts reģistrētas sabiedrības un kuru pašumā šis kapitāls atradās nepārtraukti vismaz gadu, bija jāuzskata nevis par selektīvu pasākumu, bet gan par vispārīgu pasākumu šī sprieduma 56. punktā atgādātās judikatūras izpratnē. Šādi rīkodamās, Vispārīgā tiesa ir pieņēmusi kādu tiesību piemērošanu.

70

Tādējādi pārsūdzētā sprieduma Autogrill España/Komisija 41., 45., 67. un 68. punktā, kā arī pārsūdzētā sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 45., 49., 71. un 72. punktā Vispārīgā tiesa lēma, ka attiecībā uz pasākumu, kurš a priori ir pieejams jebkuram uzņēmumam, lai būtu izpildīts valsts pasākuma selektivitātes nosacījums tika atzīnāts par valsts atbalstu, katrā ziņā ir

j?identific? konkr?ta uz??mumu kategorija, kuri ir vien?gie, kas sa?em priekšroc?bas ar attiec?go pas?kumu un kurus var atš?irt to specifisko, kop?go un vien?gi tiem piem?tošo raksturies?mju d??.

71

Tom?r no Tiesas judikat?ras, it ?paši no 2011. gada 15. novembra sprieduma Komisija un Sp?nija/Government of Gibraltar un Apvienot? Karaliste (C?106/09 P un C?107/09 P, EU:C:2011:732), nevar secin?t š?du ?pašas uz??mumu kategorijas identific?šanas papildpras?bu, kas b?tu j?pievieno no Tiesas judikat?ras izrietošajai anal?zes metodei, kura ir piem?rojama selektivit?tei nodok?u jom? un kura b?t?b? izpaužas k? p?rbaude, vai noteiktu subjektu izsl?gšana no t?du nodok?u priekšroc?bu sa?emšanas, kuras izriet no pas?kuma, ar kuru ir paredz?tas atk?pes no visp?r?j? nodok?u rež?ma, rada diskrimin?jošu attieksmi pret tiem.

72

Ir taisn?ba, ka š? 2011. gada 15. novembra sprieduma Komisija un Sp?nija/Government of Gibraltar un Apvienot? Karaliste (C?106/09 P un C?107/09 P, EU:C:2011:732) 104. punkt? Tiesa nosprieda, ka, lai nodok?u rež?m? paredz?tos krit?rijus, kas veido nodok?a b?zi, var?tu atz?t par t?diem, ar ko pieš?ir selekt?vas priekšroc?bas, tiem ir j?b?t t?diem, kas raksturo sa??m?ju uz??mumus atbilstoši ?paš?b?m, kuras tiem ir specifiskas k? privile??tai kategorijai, t?d?j?di ?aujot š?du rež?mu kvalific?t k? t?du, ar ko pieš?ir priekšroc?bas “konkr?tiem” uz??mumiem vai “konkr?tu” pre?u ražošanai LESD 107. panta 1. punkta izpratn?.

73

Tom?r šis 2011. gada 15. novembra sprieduma Komisija un Sp?nija/Government of Gibraltar un Apvienot? Karaliste (C?106/09 P un C?107/09 P, EU:C:2011:732) pamatojums ir j?lasa kontekst? ar visu pamatojumu, kas ir ietverts š? sprieduma 87.–108. punkt?.

74

T?d?j?di, lasot šo pamatojumu kopum?, no t? izriet, ka attiec?g? pas?kuma veids min?taj? spriedum? bija nevis nodok?a priekšroc?bas k? atk?pe no kop?j? nodok?a rež?ma, bet gan “visp?r?ja” nodok?u rež?ma piem?rošana, kas bija balst?ta uz krit?rijiem, kuri ar? paši bija visp?r?ja rakstura. Tiesa l?ma, ka šis rež?ms nebija t?ds, kas b?tu pretrun? konstat?jumam par attiec?g? pas?kuma selekt?vo raksturu, pret?ji tam, ko bija l?musi Visp?r?j? tiesa, jo nosac?juma par selektivit?ti piem?rošanas joma ir plaš?ka, iek?aujot ar? pas?kumus, kuri to seku d?? rada priekšroc?bas konkr?tiem uz??mumiem, attiec?gaj? gad?jum? “?rzonu” uz??mumiem, šiem uz??mumiem piem?tošo un specifisko raksturies?mju d??.

Ar min?to pas?kumu t?d?j?di tika rad?ta faktiskā diskrimin?cija starp uz??mumiem, kas atrodas sal?dzin?m? situ?cij?, ?emot v?r? ar min?to rež?mu izvirk?to m?r?i, kas attiec?gaj? gad?jum? bija paredz?t visp?r?ju aplikšanu ar nodok?iem vis?m sabiedr?b?m rezident?m.

75

Turpret?, k? tas jau ir paskaidrots š? sprieduma 63. punkt?, str?d?gajos l?mumos Komisija, lai pier?d?tu str?d?g? pas?kuma selekt?vo raksturu, galvenok?rt ir pamatojusies uz nevienl?dz?go attieksmi, kura izriet no š? pas?kuma, jo ar to tiek sniegtas nodok?u priekšroc?bas tikai konkr?tiem uz??mumiem rezidenti, nevis citiem uz??mumiem, kam ir piem?rojams visp?r?jais nodok?u rež?ms, no kura ir paredz?ta atk?pe str?d?gaj? pas?kum?.

76

T?d?j?di no 2011. gada 15. novembra sprieduma Komisija un Sp?nija/Government of Gibraltar un

Apvienot? Karaliste (C?106/09 P un C?107/09 P, EU:C:2011:732) izriet, ka pas?kuma selektivit?ti var pier?d?t, pat ja tas nav atk?pe no kop?j? nodok?u re?ma, bet gan ir t? neat?emama sast?vda?a, turkl?t min?tais spriedums veido š? sprieduma 57. punkt? atg?din?to Tiesas past?vgo judikat?ru, atbilstoši kurai pas?kuma, kurš ir atk?pe no kop?j? nodok?u re?ma, selektivit?tes konstat?cijai pietiek pier?d?t, ka tas priekšroc?bas sniedz konkr?tiem saimniecisk?s darb?bas subjektiem un nesniedz citiem, kaut gan visi šie subjekti, iev?rojot ar kop?jo nodok?u re?mu izvirk?to m?ri, atrodas objekt?vi sal?dzin?m? situ?cij?.

77

Lai pier?d?tu nodok?u pas?kuma selektivit?ti, ne vienm?r ir nepieciešams, lai tam b?tu iz??muma raksturs attiec?b? uz kop?jo nodok?u re?mu, apst?klis, ka tam š?ds raksturs piem?t, ir piln?b? piem?rots š?dam pier?d?šanas nol?kam, tikl?dz no pas?kuma izriet, ka tiek noš?irti divu kategoriju saimniecisk?s darb?bas subjekti un a priori tiem piem?ro atš?ir?gu attieksmi, proti, uz dažiem attiecas atk?pes pas?kums, savuk?rt citiem turpina piem?rot kop?jo nodok?u re?mu, kaut gan abas š?s kategorijas, iev?rojot ar min?to re?mu izvirk?to m?ri, atrodas objekt?vi sal?dzin?m? situ?cij?.

78

Pret?ji tam, ko ir l?musi Visp?r?j? tiesa p?rs?dz?tajos spriedumos, š?da pas?kuma selektivit?tes pier?d?šanai t?pat ar? nevar pras?t, lai Komisija identific?tu noteiktas rakstur?paš?bas, kas specifiski un kop?gi piem?t uz??mumiem, kuri sa?em nodok?u priekšroc?bas, kas ?auj tos noš?irt no tiem, kuri ir izsl?gti no š? pas?kuma piem?rošanas.

79

Šim nol?kam ir svar?gs vien?gi fakts, lai pas?kuma, neatkar?gi no t? formas vai izmantot?s reglament?još?s tehnikas, sekas b?tu t?das, ka ar to sa??m?jiem uz??mumiem tiek rad?ta izdev?g?ka situ?cija, sal?dzinot ar citiem uz??mumiem, kaut gan visi šie uz??mumi, iev?rojot ar attiec?go kop?jo nodok?u re?mu izvirk?to m?ri, atrodas faktiski un juridiski sal?dzin?m? situ?cij?.

80

Turkl?t saska?? ar Tiesas past?vgo judikat?ru, lai atsp?kotu valsts atbalsta selekt?vo raksturu un t?d?j?di izvirk?tos no t? atz?šanas par valsts atbalstu, nepietiek ar apst?kli, ka uz??mumu skaits, kas var pretend?t uz priekšroc?b?m no valsts pas?kuma, ir ?oti liels vai ka šie uz??mumi darbojas daž?d?s nozar?s (skat. it ?paši spriedumus, 2003. gada 13. febru?ris, Sp?nija/Komisija, C?409/00, EU:C:2003:92, 48. punkts, un 2011. gada 8. septembris, Komisija/N?derlande, C?279/08 P, EU:C:2011:551, 50. punkts).

81

T?d?j?di, pret?ji tam, ko ir l?musi Visp?r?j? tiesa p?rs?dz?t? sprieduma Autogrill Espa?na/Komisija 53.–58. punkt?, k? ar? p?rs?dz?t? sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 57.–62. punkt?, iesp?jamais str?d?g? pas?kuma selekt?vais raksturs nek?di netiek atsp?kots ar faktu, ka galvenais nosac?jums ar šo pas?kumu pieš?irt?s nodok?u priekšroc?bas sa?emšanai attiecas uz noteiktu saimniecisko dar?jumu, konkr?t?k, “t?ri finansi?lu dar?jumu”, neparedzot minim?lo ieguld?juma apm?ru, un tas nav atkar?gs no sa??m?ju uz??mumu darb?bas jomas.

82

Š?d? kontekst?, pret?ji tam, ko ir l?musi Visp?r?j? tiesa p?rs?dz?t? sprieduma Autogrill

España/Komisija 57. punkt? un p?rs?dz?t? sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 61. punkt?, no 2001. gada 8. novembra sprieduma Adria-Wien Pipeline un Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C?143/99, EU:C:2001:598) 36. punkta, atbilstoši kuram pas?kumi nav selekt?vi, ja tos piem?ro visiem uz??mumiem, kuri atrodas valsts teritorij?, “neatkar?gi no to darb?bas veida”, nevar secin?t, ka pas?kums, kuru piem?ro neatkar?gi no uz??mumu darb?bas veida, a priori nav selekt?vs.

83

No š? 2001. gada 8. novembra sprieduma Adria-Wien Pipeline un Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C?143/99, EU:C:2001:598) motiv?još?s da?as kopum? izriet, ka Tiesa šaj? 36. punkt?, to lasot kop? ar š? paša sprieduma 35. punktu, uzskat?ja, ka t?di valsts pas?kumi k? šaj? liet? apl?kotie nebija selekt?va rakstura, jo tie bija piem?rojami vien?di visiem uz??mumiem attiec?gaj? dal?bvalst? un š? fakta d?? tas bija visp?r?js pas?kums š? sprieduma 56. punkt? atg?din?t?s judikat?ras izpratn?.

84

Turkl?t ir svar?gi preciz?t, ka, lai gan Tiesa 2001. gada 8. novembra sprieduma Adria-Wien Pipeline un Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C?143/99, EU:C:2001:598) 36. punkt? ir atsaukusies uz t?du uz??mumu darb?bu, kuri sa?em valsts pas?kumu priekšroc?bas, š?da atsauce ir izskaidrojama ar otr? iesniedz?jtiesas uzdot? jaut?juma formul?jumu liet?, kur? tika tais?ts šis spriedums. To apstiprina fakts, ka š?da atsauce nav atrodama v?l?kajos Tiesas spriedumos, kuros ir atg?din?ts min?tais princips (skat. it ?paši spriedumus, 2011. gada 15. novembris, Komisija un Sp?nija/Government of Gibraltar un Apvienot? Karaliste, C?106/09 P un C?107/09 P, EU:C:2011:732, 73. punkts, k? ar? 2012. gada 29. marts, 3M Italia, C?417/10, EU:C:2012:184, 39. punkts).

85

Turkl?t, lai ar? tik tieš?m, k? to ir ar? atg?din?jusi Visp?r?j? tiesa p?rs?dz?t? sprieduma Autogrill España/Komisija 66. punkt? un p?rs?dz?t? sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 70. punkt?, Tiesa 2012. gada 29. marta sprieduma 3M Italia (C?417/10, EU:C:2012:184) 42. punkt? ir l?musi, ka fakts, ka vien?gi tie nodok?u maks?t?ji, kuri izpild?ja nosac?jumus attiec?g? pas?kuma piem?rošanai, var?ja sa?emt attiec?g? pas?kuma priekšroc?bas šaj? liet?, pats par sevi šim pas?kumam nepieš?ir selekt?vu raksturu. Tom?r ir svar?gi atz?m?t, ka š? paša sprieduma 42. punkt? Tiesa ir tieši preciz?jusi, ka š?da selekt?v? rakstura neesam?ba izriet?ja no konstat?juma, ka personas, kas nevar?ja pretend?t uz attiec?g? pas?kuma priekšroc?b?m, neatrad?s sal?dzin?m? faktisk? un juridisk? situ?cij? ar tiem nodok?u maks?t?jiem, kuri uz to var?ja pretend?t, iev?rojot valsts likumdev?ja izvirz?to m?r?i.

86

No t? izriet, ka nosac?jums nodok?u atbalsta piem?rošanai vai sa?emšanai var b?t š? atbalsta selekt?v? rakstura pamat?, ja ar šo nosac?jumu tiek veikta diferenci?cija t?du uz??mumu starp?, kuri tom?r, iev?rojot ar attiec?go nodok?u rež?mu izvirz?to m?r?i, atrodas sal?dzin?m? faktisk? un juridisk? situ?cij? un t?tad ar to tiek rad?ta to uz??mumu diskrimin?cija, kuri no t? ir izsl?gti.

87

Turkl?t, ja, k? to uzsver Visp?r?j? tiesa p?rs?dz?tajos spriedumos, ar str?d?go pas?kumu paredz?t? nodok?u priekšroc?ba var tikt sa?emta, neieguldot minim?lo summu un l?dz ar to faktiski ar šo pas?kumu noteikto priekšroc?bu sa?emšana nav paredz?ta vien?gi uz??mumiem,

kuru r?c?b? ir pietiekami finanšu l?dzek?i, šie apst?k?i neizsl?dz t?s iesp?jamo selekt?vo raksturu attiec?g? gad?jum? citu iemeslu d??, k?, piem?ram, uz??mumi rezidenti, kuri ieg?d?jas kapit?lda?as sabiedr?b?s, kas ir rezidentes nodok?u vajadz?b?m Sp?nij?, nevar?ja sa?emt šo priekšroc?bu.

88

Šaj? zi?? Tiesa turkl?t jau ir l?musi, ka nodok?u pas?kumam, ar kuru sniedz priekšroc?bas vien?gi uz??mumiem, kuri veic šaj? pas?kum? paredz?tos dar?jumus, nevis š?s pašas nozares uz??mumiem, kuri neveic š?dus dar?jumus, var b?t selekt?vs raksturs, un nav nepieciešams izv?rt?t, vai šis pas?kums sniedz vair?k priekšroc?bu liela izm?ra uz??mumiem (šaj? zi?? skat. spriedumu 2005. gada 15. decembris, Unicredito Italiano, C?148/04, EU:C:2005:774, 47.–50. punkts).

89

Pret?ji tam, ko ir apgalvojusi Visp?r?j? tiesa p?rs?dz?t? sprieduma Autogrill España/Komisija 59.–62. punkt?, k? ar? p?rs?dz?t? sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 63.–66. punkt?, saist?b? ar anal?zi par nosac?jumu par nodok?u pas?kumu selektivit?ti no 2000. gada 19. septembra sprieduma V?cija/Komisija (C?156/98, EU:C:2000:467) neizriet nek?das pret?jas nor?des.

90

No 2000. gada 19. septembra sprieduma V?cija/Komisija (C?156/98, EU:C:2000:467) 22. un 23. punkta izriet, ka liet?, kur? tas tika pasludin?ts, Komisija kvalific?ja attiec?go pas?kumu k? selekt?vu tikai attiec?b? uz konkr?tiem ?eogr?fiski prec?zi noteiktiem uz??mumiem, kuros priv?tie ieguld?t?ji bija no jauna ieguld?juši pe??u, kas g?ta no saimniecisko l?dzek?u p?rdošanas, nevis attiec?b? uz pašiem min?tajiem ieguld?t?jiem, attiec?b? uz kuriem t? uzskat?ja, ka šis pas?kums nebija atbalsts, jo, t? k? tas bija visp?r?js pas?kums, t? priekšroc?bas vien?di var?ja sa?emt visi saimniecisk?s darb?bas subjekti, šis v?rt?jums turkl?t netika apstr?d?ts Ties? un t?tad tai par to nebija j?lemj.

91

Katr? zi?? min?to priv?to ieguld?t?ju situ?ciju nevar sal?dzin?t ar uz??mumu rezidentu situ?ciju, kuri var?ja sa?emt str?d?g? pas?kuma priekšroc?bas.

92

Str?d?gajos l?mumos Komisija str?d?g? pas?kuma kvalific?šanai par selekt?vu pas?kumu atsauc?s uz faktu, ka ar šo pas?kumu sniegto nodok?u priekšroc?bas nesa??ma vien?di visi saimniecisk?s darb?bas subjekti, kuri atrad?s objekt?vi sal?dzin?m? situ?cij?, iev?rojot ar Sp?nijas kop?jo nodok?u rež?mu izvirz?to m?r?i, jo uz??mumi rezidenti, kas veica t?da paša veida kapit?lda?u ieg?di sabiedr?b?s, kuras ir rezidentes nodok?u vajadz?b?m Sp?nij?, nevar?ja sa?emt šo priekšroc?bu. Turpin?jum? Komisija uzskat?ja, ka nevar piekrist šim Sp?nijas Karalistes izvirz?tajam diferencij?cijas saimniecisk?s darb?bas subjektu starp? attaisnojumam, kas izrietot no sist?mas, kur? ietilpa min?tais pas?kums, rakstura vai visp?r?js uzb?ves.

93

No visa iepriekš min?t? izriet, ka p?rs?dz?tajos spriedumos Visp?r?j? tiesa ir pie??vusi k??du ties?bu piem?rošan?, da??ji atce?ot str?d?gos l?mumus t? iemesla d??, ka Komisija tajos neesot identific?jusi konkr?tu uz??mumu kategoriju, kuriem sniedz priekšroc?bas ar attiec?go nodok?u

pasākumu, nepārbaudot, vai Komisija, piemērodama pārbaudes metodi, kas ir atgādinta pārskatītā sprieduma Autogrill España/Komisija 29.–33. punktā, kā arī pārskatītā sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 33.–37. punktā un kas bija jāizmanto nosacījuma par strādīgā pasākuma selektivitāti pārbaudīt, bija tik tiešām analizējusi un pierādījusi šo pasākuma diskriminājošo raksturu.

94

Lai gan šo pārbaude ir jāveic stingri un pietiekami pamatoti, lai pār to varētu veikt pilnīgu pārbaudi tiesā, tostarp par saimnieciskās darbības subjektu, kuri saņem pasākuma priekšrocības, situācijas salīdzināmbū ar to saimnieciskās darbības subjektu situāciju, kuri ir izslēgti no šo pasākuma piemērošanas, un attiecīgajiem gadījumiem par nevienlīdzīgās attieksmes attaisnojumu, uz kuru atsaucas attiecīgā dalībvalsts, tomēr Vispārējā tiesa ir pieņēmusi kādu tiesību piemērošanu, neveicot šo pārbaudi un pārskatītājos spriedumos lemjot, ka Komisijas piemērotā pārbaudes metode strādīgajos lēmumos, ciktāl tajos nebija konstatēta konkrēta uzņēmumu kategorija, kas bija vienīgā, kuri saņēma attiecīgā nodokļu pasākuma priekšrocības, izriet no LESD 107. panta 1. punktā paredzētā selektivitātes nosacījuma kādāinas interpretācijas.

95

Līdz ar to Komisijas vienīgā pamata pirmā daļa ir pamatota.

Par vienīgā pamata otro daļu

Lietas dalībnieku argumenti

96

Vienīgā pamata otrajā daļā Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieņēmusi kādu tiesību piemērošanu, piemērojot judikatūru saistībā ar atbalstu eksportam, un ir ieviesusi mērķslēgu nošķirumu starp atbalstu eksportam un atbalstu kapitāla eksportam.

97

Pirmkārt, attiecībā uz judikatūru par atbalstu eksportam, kas ir minēta strādīgajos lēmumos, it īpaši 1969. gada 10. decembra spriedumā Komisija/Francija (6/69 un 11/69, nav publicēts, EU:C:1969:68), 1988. gada 7. jūnija spriedumā Grieķija/Komisija (57/86, EU:C:1988:284) un 2004. gada 15. jūlija spriedumā Spānija/Komisija (C-501/00, EU:C:2004:438), Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieņēmusi kādu tiesību piemērošanu, pārskatītā sprieduma Autogrill España/Komisija 69.–76. punktā un pārskatītā sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 73.–80. punktā lemjot, ka šo judikatūra attiecas nevis uz nosacījumu par valsts pasākumu selektīvo raksturu, bet vienīgi uz faktu, ka tiek ietekmēta konkurence un tirdzniecība.

98

No iepriekšējā punktā minētajiem spriedumiem izrietot, ka Tiesa ir uzskatījusi, ka attiecīgajiem nodokļu pasākumiem bija selektīvs raksturs, jo to priekšrocības bija paredzētas uzņēmumiem, kuri veic darījumus, piemēram, ieguldījumus, ārvalsts, nevis uzņēmumiem, kuri veic līdzīgus darījumus vienas valsts iekšienē. No tā izrietot, ka selektīvs ir jebkurš pasākums, ar kuru sniedz atbalstu pārrobežu darījumiem, toties ar kuru izslēdz valsts mēroga darījumus.

99

Otrkārt, Komisija pārmēt Vispārējai tiesai, ka tā pārskatītā sprieduma Autogrill España/Komisija

79.–81. punkt? un p?rs?dz?t? sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 83.–85. punkt? ir ieviesusi m?ksl?gu noš??rumu starp atbalstu eksportam un atbalstu kapit?la eksportam, lemdama, ka no judikat?ras par atbalstu eksportam, kas ir min?ta str?d?gajos l?mumos, it ?paši 1969. gada 10. decembra spriedum? Komisija/Francija (6/69 un 11/69, nav public?ts, EU:C:1969:68), 1988. gada 7. j?nija spriedum? Grie?ija/Komisija (57/86, EU:C:1988:284) un 2004. gada 15. j?lija spriedum? Sp?nija/Komisija (C?501/00, EU:C:2004:438), izrietot, ka “uz??mumu sa??m?ju kategoriju, kas ??va izdar?t secin?jumu par [str?d?g?] pas?kuma selektivit?ti, veidoja uz??mumi eksport?t?ji”, kas ir kategorija, kur? apvieno uz??mumus, ko var noš?irt, pateicoties kop?g?m raksturier?m?m, kas saist?tas ar vi?u eksporta darb?bu.

100

Komisija uzskata, ka uz??mumi, uz kuriem attiecas str?d?gais pas?kums, veido atseviš?u uz??mumu kategoriju, proti, kapit?la eksporta uz??mumu kategoriju, jo tos vieno kop?gas ?pašas raksturier?mes, kas ir saist?tas ar kapit?la eksporta darb?b?m.

101

T? uzskata, ka, t? k? saist?b? ar selektivit?tes nosac?jumu nepast?v nek?da atš?ir?ba starp pre?u un kapit?la eksportu, str?d?gajam pas?kumam ir selekt?vs raksturs t?pat k? attiec?gajiem pas?kumiem judikat?r? par atbalstu eksportam, kas ir min?ta str?d?gajos l?mumos.

102

Komisija apgalvo, ka eksport?t?ju uz??mumu kategorija turkl?t nepast?v atseviš?i no t?du uz??mumu grupas, kas veic p?rrobežu dar?jumus. Jebkurš dal?bvalsts uz??mums var?tu veikt p?rrobežu dar?jumu un t?d?j?di sa?emt atbalstu eksportam. T? uzskata, ka selekt?vu raksturu valsts pas?kumam var pieš?irt ar priekšroc?bu, ko pieš?ir t? sa??m?jam pre?u, pakalpojumu vai kapit?la eksporta darb?bu veikšanas d??, nevis t?d??, ka attiec?gie uz??mumi ietilpstot apgalvot? eksporta nozar?.

103

T?pat, k? to ir l?musi Tiesa 2004. gada 15. j?lija spriedum? Sp?nija/Komisija (C?501/00, EU:C:2004:438), situ?cij?, kas ir sal?dzin?ma ar šaj? liet? apl?kojamo, Visp?r?jai tiesai b?tu vajadz?jis uzskat?t, ka Komisija ir pamatoti konstat?jusi str?d?g? pas?kuma selekt?vo raksturu, jo tas bija paredz?ts vien?gi konkr?tiem uz??mumiem, proti, tiem, kuri veica kapit?la eksporta dar?jumus.

104

Visbeidzot Visp?r?j?s tiesas izv?l?taj? pieej? netiekot iev?rots valsts atbalsta jomas uzdevums un m?r?is no iekš?j? tirgus aizsardz?bas viedok?a. Š?s jomas m?r?is it ?paši esot nov?rst, ka dal?bvalstis pieš?ir ekonomiskas priekšroc?bas, kas ir konkr?ti saist?tas ar pre?u vai kapit?la eksportu. ?pašu priekšroc?bu sniegšana tieši kapit?la eksportam turkl?t var?tu izrais?t izkrop?ojumus iekš?j? tirg? t?pat k? ?pašu priekšroc?bu sniegšana tieši pre?u eksportam.

105

WDFG, k? ar? Banco Santander un Santusa atbild, ka Visp?r?j? tiesa ir pamatoti l?musi, ka Tiesas spriedumi, uz kuriem ir izdar?ta atsauce str?d?gajos l?mumos, attiec?s nevis uz selektivit?tes nosac?jumu, bet gan uz faktu par konkurences un tirdzniec?bas ietekm?šanu.

106

Turklīt Vispārīgā tiesa esot pamatoti uzskatījusi, ka strīdīgajos lēmumos minētajā judikatūrā attiecībā uz atbalstu eksportam, it īpaši 1969. gada 10. decembra spriedumā Komisija/Francija (6/69 un 11/69, nav publicēts, EU:C:1969:68), 1988. gada 7. jūnija spriedumā Grieķija/Komisija (57/86, EU:C:1988:284) un 2004. gada 15. jūlija spriedumā Spānija/Komisija (C-501/00, EU:C:2004:438), Tiesa ir uzskatījusi, ka attiecīgajiem pasākumiem bija selektīvs raksturs, galvenokārt saistīts ar uzņēmumu kopīgo raksturiem, kas ļaujot tos uzskatīt par piederīgiem noteiktai saimnieciskās darbības nozarei, proti, eksporta nozarei, konkrēti, preču eksporta nozarei. Ar attiecīgajiem pasākumiem lietās, kurās tika pasludināti šie spriedumi, esot sniegtas priekšrocības uzņēmumiem, kurus raksturo fakts, ka tie eksportā vairāk vai mazāk ievērojami daļu no to saražotajām precēm vai sniegtajiem pakalpojumiem.

107

WDFG, kā arī Banco Santander un Santusa apgalvo, ka strīdīgo pasākumu nevarot uzskatīt par selektīvu tādēļ, ka tas esot piemērojams tīk sauktajai "kapitāla eksporta" uzņēmumu kategorijai.

108

Šādas kategorijas neesot un Komisija uz to neesot atsaukusies ne strīdīgajos lēmumos, ne arī Vispārīgā tiesā. Šis arguments esot nepieņemams apelācijas stadijā, jo tas ir fakts, kurš turklāt ir izvirzīts novēloti. Tas turklāt esot pretrunā ar Komisijas galveno argumentu, ka tai neesot pienākuma identificēt uzņēmumu kategoriju, kam ir piemērojams pasākums, lai pierādītu šā pasākuma selektivitāti.

109

Katrā ziņā WDFG, kā arī Banco Santander un Santusa apgalvo, ka valsts pasākuma selektivitāte nav vērtējama, balstoties uz tādām raksturiem kā uzņēmuma kapitāls vai tās spēja veikt ieguldījumus, jo šīs raksturiem piemērt jebkuram uzņēmumam.

110

Turklāt tādēļ pasākums kā strīdīgais pasākums neesot pretrunā ar normām kapitāla brīvas aprites jomā. Ja ar šo pasākumu būtu paredzēta atširgā attieksme, sniedzot priekšrocības kapitāla īpašniekiem, tad labākajai gadījumā tās būtu apvērsta diskriminācija, kas ir saderīga ar pamatbrīvībām.

111

Spānijas Karaliste atkārtoti savu nostāju, kas jau ir izvirzīta administratīvā procesa laikā Komisijā, atbilstoši kurai nepastāv tādā saimnieciskā darbībā, kas izpaužas kā kapitāla eksports. Ar strīdīgo pasākumu neesot tikusi dota priekšrocība konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētiem preču ražotājiem, jo tas neattiecoties uz preču un pakalpojumu piedāvājumu tirgu.

112

Ņirja apgalvo, ka spriedumi, uz kuriem atsaucas Komisija strādātajos lēmumos, attiecas uz pasākumiem, ar kuriem sniedz priekšrocības viegli identificējamai uzņēmumu vai prešu ražošanas kategorijai, proti, eksporta nozarē. Turpretī nepastāvot vienveidīga uzņēmumu, kas "eksports kapitālu", kategorija, jo jebkurš uzņēmums, kurš iegādājas kapitāla daļas ārvalstīs, "eksports kapitālu".

113

Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka fakts, ka Komisija pakārtoti apgalvo, ka strādātais pasākums esot salīdzināms ar atbalsta prešu eksportam pasākumu un tādēļ tas attiecas uz pietiekami ierobežotu eksportējošu uzņēmumu kategoriju, esot jāuzskata par strādāgo lēmumu papildu un a posteriori pamatojumu. Tā uzskata, ka šis arguments apelācijas stadijā ir jāatstā par nepieņemamu.

114

Šā dalībvalsts uzskata, ka attiecīgā eksportējošu uzņēmumu kategorija judikatūrā, uz kuru atsaucas Komisija strādātajos lēmumos, atšķiras no citiem uzņēmumiem tieši kopāgo raksturiem, kurus saistītas ar to eksporta darbību, kas attiecīgā gadījumā bija saistīta ar pašu ieguldījumu veikšanu.

Tiesas vārtējums

115

Attiecībā uz judikatūru par atbalstu eksportam, kas ir minēta strādātajos lēmumos, it īpaši 1969. gada 10. decembra spriedumā Komisija/Frāncija (6/69 un 11/69, nav publicēti, EU:C:1969:68), 1988. gada 7. jūnija spriedumā Grieķija/Komisija (57/86, EU:C:1988:284) un 2004. gada 15. jūlija spriedumā Spānija/Komisija (C-501/00, EU:C:2004:438), ir jākonstatē, tādēļ ka to savu secinājumu 126.–130. punktā ir norādījis ģenerālvokāls, ka Vispārējā tiesa ir pieņēmusi kādu tiesību piemērošanu, pārskatīt sprieduma Autogrill España/Komisija 69.–76. punktā, kā arī pārskatīt sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 73.–80. punktā lemjot, ka šā judikatūra attiecas nevis uz nosacījumu par valsts pasākuma selektīvo raksturu, bet vienīgi uz nosacījumu par faktu, vai tiek ietekmēta konkurence un tirdzniecība.

116

Tiesa, konstatējot valsts atbalstu, 1969. gada 10. decembra spriedumā Komisija/Frāncija (6/69 un 11/69, EU:C:1969:68) 20. punktā un 1988. gada 7. jūnija spriedumā Grieķija/Komisija (57/86, EU:C:1988:284) 8. punktā, katrā ziņā ir lēmusi, ka visi LESD 107. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, tostarp selektivitātes nosacījums, bija izpildīti. Turklāt 2004. gada 15. jūlija spriedumā Spānija/Komisija (C-501/00, EU:C:2004:438) 120. punktā Tiesa, tostarp atsaukdams uz abiem iepriekš minētajiem spriedumiem, ir tieši izteikusies par izskatītā valsts pasākuma selektivitāti, lemdama, ka attiecīgajam gadījumam tā izrietēja no fakta, ka vienīgi uzņēmumi, kuri veic eksporta darbības un noteiktus ieguldījumus darbības ārvalstīs, saņēma ar šo pasākumu paredzēto nodokļu priekšrocības.

117

Vispārējā tiesa turklāt ir pieņēmusi kādu tiesību piemērošanu, pārskatīt sprieduma Autogrill España/Komisija 77.–82. punktā, kā arī pārskatīt sprieduma Banco Santander un Santusa/Komisija 81.–86. punktā lemdama, ka strādātajos lēmumos minētā judikatūra attiecībā uz atbalstu eksportam bija jāsaprot tādējādi, ka uzņēmumu saņēmēju kategoriju, attiecībā uz kuru

ir j?izskata eksporta atbalsta rež?ma selekt?vais raksturs, veidoja “eksporta uz??mumi”, ir j?defin? k? kategoriju – tiesa, ?oti plašu, bet tom?r specifisku, – kur? ietilpst uz??mumi, kurus var?ja raksturot vi?iem kop?gi un specifiski piem?tošo ar eksporta darb?b?m saist?to raksturies?mju d??.

118

K? to b?t?b? ir nor?d?jis ?ener?ladvok?ts savu secin?jumu 133.–136. punkt?, šo judikat?ru nevar saprast t?d?j?di, ka valsts pas?kuma selekt?vajam raksturam ir katr? zi?? j?izriet no fakta, ka ar to sniedz priekšroc?bas vien?gi preces vai pakalpojumus eksport?jošiem uz??mumiem, pat ja faktiski tas t? var?ja b?t attiec?b? uz atseviš?iem attiec?gajiem nodok?u pas?kumiem šajos spriedumos.

119

Tieši otr?di, ?emot v?r? Tiesas judikat?r?, kas jau ir atg?din?ta š? sprieduma 53.–60. punkt?, nostiprin?tos principus, kuri ir piln?b? piem?rojami nodok?u atbalstam eksportam, t?ds pas?kums k? str?d?gais pas?kums, ar kuru sniedz priekšroc?bas eksportam, var tikt uzskat?ts par selekt?vu, ja ar to sniedz priekšroc?bas uz??mumiem, kuri veic p?rrobežu darb?bas, it ?paši ieguld?jumu darb?bas, izsl?dzot citus uz??mumus, kuri, atrazdamies faktiski un juridiski sal?dzin?m? situ?cij?, ?emot v?r? ar attiec?go nodok?u rež?mu izvirz?to m?r?i, veic t?da paša veida darb?bas valsts teritorij?.

120

Š?dos apst?k?os vien?g? pamata otr? da?a ar? ir pamatota.

121

L?dz ar to, t? k? Komisijas vien?gais pamats ir pamatots ab?s da??s, p?rs?dz?tie spriedumi ir j?atce?.

Par pras?b?m Visp?r?j? ties?

122

Atbilstoši Eiropas Savien?bas Tiesas stat?tu 61. panta pirmajai da?ai Visp?r?j?s tiesas nol?muma atcelšanas gad?jum? Tiesa pati var tais?t gal?go spriedumu liet?, ja to ?auj tiesved?bas stadija.

123

Tas t? nav šaj? liet?, jo Visp?r?j? tiesa ir apmierin?jusi abas pras?bas atcelt ties?bu aktu, nep?rbaud?dama tr?s no ?etriem izvirz?tajiem pamatiem katr? no pras?b?m, šiem pamatiem p?rkl?joties tikai da??ji, un saist?b? ar šo pras?bu pirmo pamatu nep?rbaud?dama, vai uz??mumi, kas neatbilda nosac?jumiem str?d?gaj? pas?kum? ietvert?s nodok?u priekšroc?bas sa?emšanai, ?emot v?r? ar attiec?go nodok?u rež?mu izvirz?to m?r?i, atrad?s juridiski un faktiski sal?dzin?m? situ?cij? ar citiem uz??mumiem, kuri sa??ma ar šo pas?kumu noteikto priekšroc?bu. Turkl?t šo pamatu p?rbaudes ietvaros var b?t j?veic nov?rt?jums par faktu elementiem. L?dz ar to lietas ir j?nodod atpaka? Visp?r?jai tiesai.

Par ties?šan?s izdevumiem

124

T? k? lietas tiek nodotas atpaka? izskat?šanai Visp?r?j? ties?, l?muma par ties?šan?s

izdevumiem pieņemšana ir jāatliek.

125

Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 140. panta 1. punktu Vācijas Federatīvā Republika, Īrija un Spānijas Karaliste, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanas izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1)

atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 7. novembra spriedumu Autogrill España/Komisija (T-219/10, EU:T:2014:939), kā arī 2014. gada 7. novembra spriedumu Banco Santander un Santusa/Komisija (T-399/11, EU:T:2014:938);

2)

nosūtīt lietas Eiropas Savienības Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;

3)

lēmuma par tiesāšanas izdevumiem pieņemšanu atlikt;

4)

Vācijas Federatīvā Republika, Īrija un Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanas izdevumus pašas.

[Paraksti]

(*1) Tiesvedības valoda – spāņu.